

РЕШЕНИЕ

№ 157

гр. София, 10.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10 състав, в открито заседание на 07.12.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Стоянова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **4921** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 44, ал. 6 от Закона за правната помощ, вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба от И. П. П. - Ц. срещу решение № 08-06-57-3/08.04.2011 г. на председателя на Националното бюро за правна помощ, с което се отказва предоставянето на правна помощ на И. П. П. – Ц..

В жалбата се поддържа, че решението е постановено при неспазване на установената форма и в противоречие с материалноправни норми - отменителни основания по чл. 146, т. 2 и 4 от АПК. Иска се отмяната на решението.

Ответникът – председателят на Националното бюро за правна помощ изразява становище за неоснователност на жалбата, административният акт е законосъобразен, издаден в съответствие с материалния закон и при спазване на административнопроизводствените правила за издаването му.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка, на основание чл. 168, ал. 1 от АПК, на законосъобразността на оспореното решение и на посочените в жалбата основания по чл. 146, т. 2 и 4 от АПК, приема за установени следните обстоятелства по делото:

С молба, вх. № 08-06-57/09.12.2010 г., отправена до Националното бюро за правна помощ, И. П. П. – Ц. е поискала предоставянето на правна помощ, като видно от представения като доказателство по спора формуляр, съдържащ искането за предоставяне на правна помощ, същото е за предоставяне на правна помощ за делба на недвижим имот в [населено място] – стара къща с терен и 14, 5 дка земеделска земя.

Административният орган е разгледал молбата по реда на глава осма от Закона за правната помощ – „Особености при предоставянето на правна помощ при международни спорове”, анализирал е представените към молбата документи и е приел същата за неоснователна поради обстоятелството на непредставяне на документи, от които може да се направи извод за допустимостта и основателността на претенцията – документи, установяващи правния интерес на молителката и правото ѝ на собственост върху имота. В хода на настоящото съдебно производство са представени приходна квитанция от [община] за заплати данък недвижими имоти и такса битови отпадъци за имот, представляващ земя и сграда в [населено място], както и удостоверение от [община] удостоверяващо декларирането на посочени в същото имоти на територията на [населено място] от лицето С. Т. К..

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, подадена е от надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е допустима.

По същество, същата е неоснователна по следните съображения:

Правилно директорът на Националното бюро за правна помощ е разгледал искането за предоставяне на правна помощ по реда на глава осма от Закона за правната помощ. Съгласно чл. 41, ал. 1 от Закона за правната помощ разпоредбите на тази глава се прилагат при предоставяне на правна помощ по международни спорове по граждански и търговски дела пред всички съдебни инстанции. Те не се отнасят за наказателни и административни дела. В процесния случай искането е за предоставяне на правна помощ по гражданско дело. Съгласно чл. 41, ал. 2 от Закона за правната помощ международен спор по смисъла на ал. 1 е спор, при който страната, кандидатстваща за правна помощ, е гражданин на държава - членка на Европейския съюз, или лице, законно пребиваващо в държава - членка на Европейския съюз, и спорът се решава от компетентен орган в друга държава - членка на Европейския съюз. В процесния случай не се спори между страните (обстоятелство, което не се оспорва и от административния орган), че жалбоподателката е гражданин на Р. Ф., като правната помощ, която същата търси е за съдебен спор, който следва да се решава от компетентен орган в друга държава – член на Европейския съюз, в процесния случай Р. Б.. Доколкото глава осма, по която е разглеждана молбата за предоставяне на правна помощ не съдържа особености относно допустимостта и основателността на молбата, то приложение следва да намерят общите разпоредби на закона за правната помощ. В тази връзка и съгласно чл. 41, ал. 3 от Закона за правната помощ разпоредбите на този закон се прилагат при предоставяне на правна помощ при международни спорове, доколкото няма особени разпоредби в тази глава. В тази връзка приложение несъмнено намират и изключващите разпоредби за предоставянето на правна помощ по чл. 24 от Закона за правната помощ. С оглед на обстоятелството, че в процесния случай не се иска предоставянето на правна помощ по търговски дела и по данъчни дела по реда на ДОПК (чл. 24, т. 3 от Закона за правната помощ), не е налице и преценката по чл. 2, т. 1 от Закона за правната помощ (когато предоставянето на правна помощ не е оправдано от гледна точка на ползата, която тя би донесла на лицето, кандидатстващо за правна помощ), то обстоятелството, което подлежи на изследване е това по чл. 24, т. 2 от Закона за правната помощ - когато претенцията е очевидно неоснователна, необоснована или недопустима. В процесния случай е налице именно посоченото обстоятелство. Видно от представения като доказателство по спора формуляр,

съдържащ искането за предоставяне на правна помощ, същото е за правна помощ за делба на недвижим имот, находящ се в [населено място]. В тази връзка изводите на административния орган са съобразени със закона. Действително, от представените доказателства не може да бъде направен обоснован извод за допустимостта и основателността на евентуалната претенция на жалбоподателката с оглед на обстоятелството, че не са представени доказателства, от които би могъл да се направи какъвто и да било извод, че същата притежава право на собственост върху недвижими имоти, находящи се в [населено място]. Така направените изводи не се отричат от обстоятелството на представяне на квитанция за платени данъци и такса смет, нито пък от представеното удостоверение от [община]. Квитанцията за заплатени данъци недвижими имоти и такса смет не може да породи обоснован извод за правото на собственост на молителката върху недвижими имоти в [населено място], а представеното удостоверение удостоверява само наличието на записани имоти на името на посоченото в удостоверението лице, без да е ясна родствената му връзка с молителката.

При тези доказателства решението на председателя на Националното бюро за правна помощ е съобразено с чл. 24, т. 2 от Закона за правната помощ.

По изложените съображения същото е законосъобразно, поради което жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи, съдът и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно от АПК

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на И. П. П. - Ц. срещу решение № 08-06-57-3/08.04.2011 г. на председателя на Националното бюро за правна помощ, с което се отказва предоставянето на правна помощ на И. П. П. – Ц., като неоснователно.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд, с връчване на преписи за страните по чл. 138 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ